

O diecezji

Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska

Leżąca w zachodniej Polsce diecezja zielonogórsko-gorzowska swymi korzeniami sięga diecezji lubuskiej, istniejącej na tych terenach u początków dziejów Kościoła w Polsce. Jednak jej współczesna historia zaczęła się w 1945 r., gdy po II wojnie światowej powstała Administracja Apostolska Kamieńska, Lubuska i Pralatury Pilskiej z siedzibą w Gorzowie Wlkp., obejmująca wówczas 1/7 terytorium Polski. Formalnie diecezję gorzowską ustanowił 28 czerwca 1972 r. papież Paweł VI bullą *Episcoporum Poloniae coetus*. 25 marca 1992 r. papież Jan Paweł II bullą *Totus tuus Poloniae populus* zreorganizował ją i przemianował na diecezję zielonogórsko-gorzowską. Diecezja należy do metropolii szczecińsko-kamieńskiej.

Statystyka diecezji:

- powierzchnia – 14.814,47 km²
- mieszkańcy – 1.116.354
- katolicy – 981.448
- parafie – 269 (w tym 21 zakonnych)
- prezbiterzy inkardynowani – 559

Katedra pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny znajduje się w Gorzowie Wlkp., zaś konkatedra pw. św. Jadwigi Śląskiej – w Zielonej Górze, gdzie mieści się także siedziba biskupa i kurii diecezjalnej. Wyższe seminarium duchowne znajduje się w Gościkowie – Paradyżu.

Herb Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej utworzony został z herbu dawnego biskupstwa lubuskiego oraz *patrocinium*, czyli patronatu katedry w Gorzowie Wielkopolskim dedykowanej Najświętszej Maryi Pannie Wniebowziętej.

Herb tworzy tarcza dzielona w słup. Na polu prawym barwy czerwonej, nawiązującym do herbu dawnego biskupstwa lubuskiego, znajdują się dwa skrzyżowane srebrne bosaki oraz powyżej sześciopromienna złota gwiazda. Na lewym polu barwy błękitnej znajduje się srebrna lilia heraldyczna. Tarcza położona jest na złoty krzyż oraz złoty pastoral krzywaśnią na zewnątrz, a u góry ozdobiona jest złotą infulą w dawnym stylu z opadającymi dwiema taśmami. U dołu znajduje się stylizowana srebrna wstęga o wywiniętych końcach, zawierająca dewizę zapisaną majuskulą: „Da pacem Domine in diebus nostris” (Daj, Panie, pokój dniom naszym).

Patroni diecezji

Najświętsza Maryja Panna z Rokitna (uroczystość 18 czerwca)

Matka Boża czczona w cudownym obrazie w sanktuarium w Rokitnie zwana jest Panią Cierpliwie Słuchającą ze względu na odsłonięte ucho Madonny. Obraz namalowany w I poł. XVI w. przez nieznanego artystę, znajduje się w Rokitnie od 1669 r. Od tamtego czasu po dziś dzień kwitnie tam kult Najświętszej Pani, zaś sanktuarium rokitniańskie jest miejscem niezliczonych pielgrzymek.

Pierwsi Męczennicy Polski, Święci Benedykt, Jan, Mateusz, Izaak, Krystyn (święto 13 listopada)

W 1001 r. przybyli do Polski mnisi benedyktyńscy Benedykt i Jan. Wkrótce dołączyli do nich polscy nowicjusze Mateusz i Izaak oraz Krystyn, który w klasztorze był kucharzem. Podczas nieobecności w kraju króla Bolesława Chrobrego pogańscy chłopcy nocą z 10 na 11 listopada 1003 r. napadli na klasztor i brutalnie ich zamordowali. Tak stali się oni pierwszymi męczennikami Polski. O Męczennikach

Międzyrzeckich, patronach naszej diecezji, mówił 2 czerwca 1997 r. papież Jan Paweł II podczas liturgii słowa w Gorzowie Wlkp. Sanktuarium Pierwszych Męczenników Polski znajduje się w Międzyrzeczu.